

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

VI. évfolyam, 26. szám

2016. december 05.

Helyzetjelentés egy SZB ülésről

Maratoni ülés elé nézett november 29.-én a VSZ Műszaki Kocsiszolgálat nyolc tagot számláló főbizalmi testülete. Az ülésen meghívottként részt vett Juhász Tiborné, Záhony területi képviselővezető, valamint Szegvári Emese, a Területi Képviselő Nőbizottságának vezetője, illetve Balogh Sándor, az RCH záhonyi kirendeltség-vezetője is. Ezek után az ülés napirendjei csak úgy sorjázta egymás után.

Elsőként a taglétszám alakulása került górcső alá. Ezt követte az alapszervezet első féléves gazdálkodása, amelyet – a szabályoknak megfelelően – elfogadott a testület. Megállapította azt is, hogy az alapszervezet gazdálkodása stabil, kiegyensúlyozott, taglétszáma szintén. Az alapszervezet döntött a saját hatáskörében adható segélyekről is, mégpedig alapszervezeti temetési segélyről, valamint a 21 napon túli táppénzes állományban töltött idő után adható segélyről. Öröndetes tény, hogy a segélyek összegét egyhangú szavazással megemeltük. Ezek mértékét az alapszervezet segélyezési szabályzatában rögzítettük, és 2017. január elsejétől lesznek érvényesek.

4625 Záhony Európa tér 5.
vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-286-1440, Fax: 03-70-63, 03-33-48
E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A következő napirendi pontban Berekfürdő jelenlegi helyzete került bemutatásra. Eme napirendi pont felvezető része a területi képviselővezető asszony tájékoztatása volt. A napirend második részében az alapszervezet főbizalmi testületének szavazása következett. Meghatároztuk, hogy amíg e testület mandátuma tart, addig évente milyen mértékben járul hozzá az alapszervezet Berekfürdő fenntartásához, körülményeinek, lehetőségeinek javításához.

Ezután az SZB titkár a VSZ által kötött kedvezményes szolgáltatások fontosságára, illetve azok terjesztésére hívta fel a figyelmet. Következett egy aktuális tájékoztatás az RCH bértárgyalásának állásáról, amelyet Zubály Bertalan SZB elnök ismertetett. De itt még nem volt vége az ülésnek, mert mint tudjuk, szakszervezetünk a helyi érdekegyeztetés egyik főszereplője. Itt aztán aktívak voltak a főbizalmiak, mert Balogh Sándor kirendeltség-vezető adott a kérdésekre megnyugtató, néha nyugtalanító választ.

No, így telt egy főbizalmi testületi ülés az RCH-nál. Ennek konzekvenciájaként újfent leszűrhattük: Nagyon nagy szükség van az alapszervezetek testületi üléseire, s a testület tagjainak megállapításaira, véleményére, hisz "csak az együttgondolkodás segít a továbblépésben".

Balogh Attila

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Mikulássors

Idestova kétezer éve már, hogy bedobott egy aranypénzt a szomszédja ablakán. Nagy szegénység volt akkoriban ott, gondolta, segít rajtuk. No, meg jól esett adnia, így aztán adott még egyszer nekik, majd harmadszor is, több, és több aranyat. Le is bukott, mert az öreg szomszéd nagyon kíváncsi volt már az ismeretlen jótévőre, és kileste, amikor épp a jót tette. Ám ez semmi, mert nyomban el is híresztelte város- avagy faluszerte, ezt már nem tudni. Azt viszont igen, hogy nagyon jót tett a világgal is a vén szomszéd, leginkább a gyerekekkel.

Abban az időben még Miklósnak hívták város- avagy faluszerte – ezt még manapság sem tudni – és Róma környékén püspökösködött. És természetesen fel sem ötlött benne, azzal, hogy segít a szomszéd lányok férjhez adásában, ezernyi, mi több, milliónyi követőre tesz majd szert. Hja, mostanság sokan irigylik a közösségi oldalakon, kár, hogy segíteni keveseknek van kedvük. No, de a lényeg, hogy egyre többen ajándékozták meg ismerőseiket, barátait és szeretteiket – természetesen titokban.

Volt ebben valami különleges, talán az ajándékozás öröme, talán a titok miatt. Mindenesetre futótűzként terjed az új szokás, és mert a titkos ajándékoknak a gyermekek tudtak igazán és őszintén örülni, így ők lettek a Mikulás kedvencei. Majdnem kedvezményezetteket mondtam, de inkább kerülném a legeslegújabb kori rögződéseket, meg aztán a kedvenc sokkal szebben hangzik.

Az idők során sok minden változott, például nagyon megnöttek az igények, már csak a nagyon kicsi gyermekek érik be apróságokkal. Újabban az ovisok is simogatós telóra vágnak, a még nagyobbak úgyszint, teló nélkül. Na, hát mindenre neki sem futja már! Viszont a kicsik mellett nagyon jól kijön a szerelmesekkel, akiknek szintén elég kevés is a boldogsághoz. Hát, rajta nem múljon! Ráadásul bármit kérnek, sokkal könnyebb dolga van, mit mondjuk lapos tévéket gyömöszölni a kéményekbe.

Egykoron még járt vele egy angyalka, és egy krampusz, hogy mindenki lássa, még a szerelmesek is, hogy milyenek voltak az év során. De lassacskán kikoptak mellőle, előbb az angyal lépett le, aztán a krampusz is magára hagyta, unta már, hogy a gyerekek folyton körbenevetik. Így rá maradt minden melő, mire úgy döntött, a virgács sosem árt! Igaz, korántsem olyan egyszerű a helyzet, mint gondolnánk, mert ebben is válogatósak a népek mostanában. Az még hagyján, hogy húzzák a szájukat, mert rövid és vastag, mások meg azért, mert hosszú és vékony, de mikor már az is gond, hogy rücskös, vagy sima, nyomban felfal néhány tábla ajándék csokit.

De megsúgom, a legtöbb gondja a vasutasokkal van. Valójában rendes népség, de kétségtelen, ha kapnak, az a bajuk, ha nem kapnak, akkor meg az. Úgy hogy nekik idén mindenből duplán visz, legalábbis virgácsot, hátha visszavesznek az alapjáratból. És persze, jól kisuvickolják a vadonás új, bár kissé testi hibás munkacipőjüket, tavaly is azt hitte valamelyikről, hogy az egyik rénszarvas patája maradt a forgalmi ablakában. Viszont a napokban látott egy új és takaros kis puttonyt, mondta is magában, valami jót kéne majd tenni bele.

De ideje szedelőzködnöm, mert amilyen lassú vagyok, még lekésem a cityt, és kapok a fejemre. Sok akadály kerül az ember útjába ilyenkor, pár éve például a vonatról akart leszállítani egy takaros menyecskének való, mígnem kiderült, nem tetszett neki a virgács, amit tőlem kapott. Tehát idén óvatosabb leszek, és újra inkognitóban utazom. Még a pótjegyet is megvettem – simogatós híján nem tudom a vonaton megmutatni – és akkora pecsétet kértem rá, hogy belelóg az úrszelvénybe. Régi segédje vagyok már a Mikulásnak, vigyáznom kell, hogy ne ismerjenek fel idő előtt, hiszen dolgozni is kell valakinek.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselői Záhony

Helyi hírek röviden

Rail Cargo Hungária

Információink szerint csütörtökön aláírják az RCH-nál a középtávú megállapodás meghosszabbítását, mely 2022-ig szól majd, valamint a KSZ módosítását is parafálják a felek. Ezen alkalommal szintén aláírásra kerül a jövő évi jövedelempolitikai megállapodás is.

Vasutas Egészség- és Önsegélyező Pénztár

November 28-án tartotta idei harmadik, egyben tisztújító Küldöttközgyűlését a Pénztár. Dr. Magos György 1997-től volt az Igazgatótanács elnöke, Dr. Tallósy Imre pedig 2001-től vezette az Ellenőrző Bizottságot, mindketten tájékoztatást adtak a testületek munkájáról, majd a küldöttek öt évre megválasztották a testületek tisztségviselőit.

Az Igazgatótanácsba öt új tagot, köztük új elnököt választottak négy tag újraválasztása mellett:

Apavári József,
Bánhidi-Nagy Attila, elnök
Bodnár József,
Bors Huba,
Dr. Jármí Hilda,
Horváth Gabriella,
Dr. Pásztélyi Zsolt,
Szepessy Zsuzsanna,
Dr. Vígh Péter.

Az Ellenőrző Bizottságba három új tagot választottak, két tagot pedig újra választottak:

Bádonfainé Szikszai Erzsébet (az Ellenőrző Bizottság elnöke),
Horváthné Czindery Zsuzsanna,
Dr. Kaliczka Nándor,
Kiss László,
Veréb Olga.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

HUMORSAROK

ÁLLANDÓSÁG

Egy férfinak folyamatos merevedése van. Becsenget az orvoshoz, jön egy nő: Tessék parancsolni!

- Én a doktor urat keresem.
- Sajnos a férjem két hétre külföldre utazott, milyen ügyben keresi?
- Egészségügyi problémám van.
- Nyugodtan elmondhatja, magam is orvos vagyok.
- Nézze asszonyom, nekem folyamatos merevedésem van, és akármennyit szeretkezem, nem múlik el, tudna valamit ajánlani?
- Hát, így első hallásra havi nettó százezret, plusz teljes ellátást...

KÓRHÁZBAN

- Nos, kedves uram, ön sajnos egy nagyon súlyos, fertőző betegséget kapott.
- Mondja, doktor úr, most mi lesz velem?
- Ezután csak pizzát és palacsintát kaphat enni.
- Es attól majd meggyógyulok?
- Hát nem valószínű, de az biztos, hogy csak ezt tudjuk az ajtó alatt becsúsztatni.

Balogh Attila